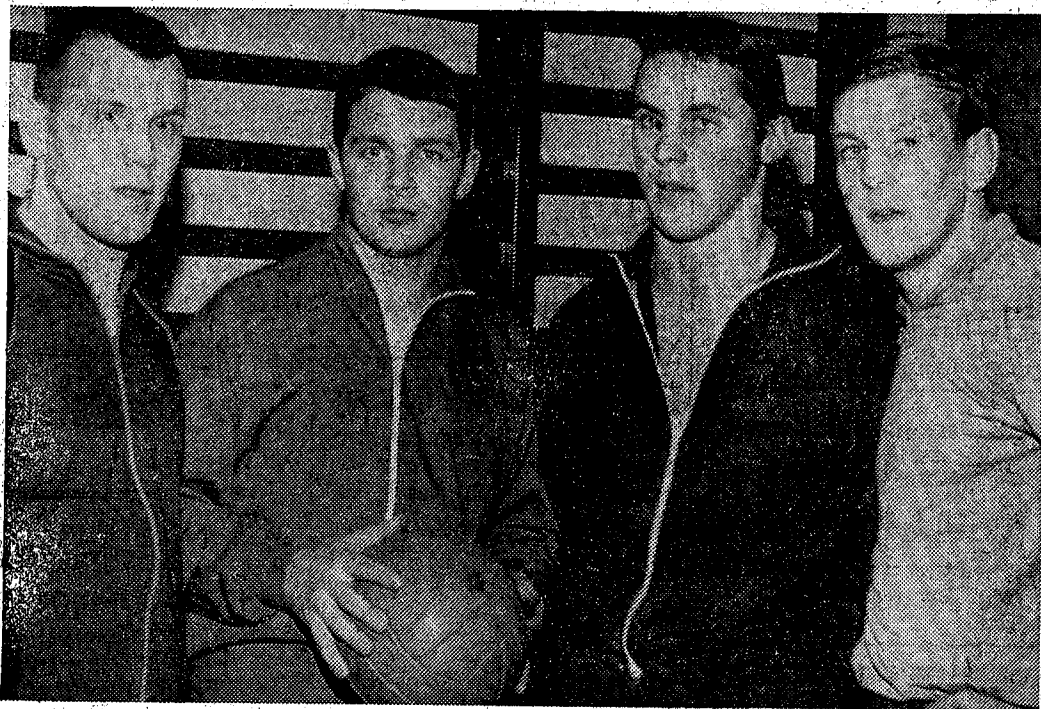

Men dessa övergångar är inte så viktiga för att öka kunskaper.

"Vi kommer tillbaka" fotbollsignatur i Saxdalen

Fr. v. Kjell Karlsson, spelande tränaren Rolf Persson, nyförvärvet österrikaren Edvard Schneld samt målv. Lennart Eklund vid upptakten till nya spelarens träningsförberedelser.

"Vi kommer tillbaka" är en tve- tydlig signaturmelodi i år inom Sax- dalens fotboll. Dels kommer man tillbaka till div. V efter ett år i div. IV, att "historiskt" är i klubben och dels vill man nytna på den melo- din till det kommande fotbollsåret då man skall försöka spela sig till- baka upp i fyran igen. I lördags inledde årets träning i gymnastik- salen i skolan och liksom förra året är hemmasonen Rolf Persson, som skall fungera som spelande trä- nare, som omtalar att man skall träna en gång i veckan, lördagsef-

termiddagar så att de grabbar som ligger i lumpen också kan vara med till i slutet av februari. Då ökar man ut så förutom lördagar blir det även en veckokväll. Man skall köra om- växlande med löpträning, utomhus och gymnastik och träning samt lek med bollen inomhus. Ordf. Bengt Ek säger att man skall göra allt för att komma upp i div. IV igen och tror när det nu ökat ut till tre div. V-grupper goda chän- ser skall finnas även om Långshyt- tan, Söderbärke och Avesta IF blir svåra konkurrenter. Han tror att al- la spelarna av fjolårslaget blir kvar

och så har man fått ett nyförvärv, österrikaren Edvard Schneld, 22 år, som ett år framöver skall praktise- ra vid gruvan i Saxberget och då skall spela med i SIF. "Vi kommer tillbaka" blir alltså Saxdalens fot- bollsignatur spelåret 1967. - Brother.

Träning i Saxdalen

Fotbollsträningen för Saxdalens IF:s äldre pojklag startade på onsdagen med gymnastik och styrketräning i Saxdalens skolas gymnastiksal där ett tiotal ungdomar ställde upp. Nye tränaren Hans-Ake Jakobsson efter flyttade Urban Verner tycker att materialet är gott och tror på en god fotbollssäsong. Laget kommer dock inte att bli lika starkt som i fjol beroende på att ett par A-lagsspelare slutat och att man då måste fylla ut där med bl a pojklagsspelare. Man hoppas dock att flera ungdomar skall ställa upp på träning- en och att man snart även skall kunna sätta igång med utomhusträningen. På bilden syns tränaren Hans-Ake Jakobsson med några av sina lovande adepter. Stefan Jakobsson, Lars-Olov Jansson, Jens Heij, Hans Nord, Krister Fridlund, Lars-Göran Karlsson samt Tommy Jansson.

Derbydags igen i IV:an Saxdalen—Ludvika FFI

I dag lördag är det åter dags för en derbymatch i div IV Da- larna denna gång gäller det Saxdalen—Ludvika FFI på Furuliden, Saxdalen. Vid förra mötet, som gick i Ludvika, blev resultatet oavgjort, 2—2.

Utgången av matchen i dag är mycket oviss då Ludvika inte rik- tigt visat sig så starka på sista tiden och Saxdalen bara blir bätt- re och bättre. Om man skall våga tippa var segern skall hamna så ligger nog hemmalaget Saxdalen bra till om Ludvika visar sig lika svast som i första halvleken mot

Stig Bergkvist, Kjell Karlsson, Ake Larsson, Håkan Andersson, Sören Andersson, Bror Bergkvist, Kjell Runnberg, Rolf Persson, Su- ne Asp, Jan-Olov Jacobsson och som 12:e Lars Persson.

Ludvikas lag: Tomas Silfverlin, Sven-Olof Käck, Hans Sundberg, Lennart Björkgren, Jan Rönn- gren, Ake Wester, Bertil Risherg

Målen: 0—1 genom Kjell Run-

TABELLER

FOTBOLL

ALLSVENSKAN

Elfsborg—Norrköp.	1—2 (1—1)
Holmsund—Örebro	0—2 (0—2)
Malmö—Hälsingb.	1—2 (0—1)
Malmö FF	17 11 3 3 35—14 25
Hälsingborg	17 10 1 6 32—23 21
Örebro	17 9 2 6 27—21 20
Norrköping	17 9 2 6 21—16 20
AIK	17 8 3 6 25—23 19
Djurgården	16 7 5 4 24—22 19
GAIS	17 8 2 7 22—19 18
Elfsborg	17 6 4 7 37—26 18
Göteborg	17 6 4 7 35—30 16
Örgryte	16 5 3 8 28—34 13
Hammarby	17 3 4 10 19—30 10
Holmsund	17 2 1 14 15—56 5

Avesta IF—Krylbo	5—7
Stora Skedvi—Saxdalen	2—3
Söderbärke—Långshyttan	4—4
Ulfsyttan—Hälsberg	1—2
Östansbo—Brage	3 uppskj.
Avesta AIK	B—CRU 2—8

Krylbo	15 13 0 0 59—21 30
Avesta IF	16 11 3 3 59—32 24
Saxdalen	16 10 0 6 51—36 19
Långshyttan	16 6 8 7 32—42 15
Söderbärke	15 6 2 7 40—29 14
Ulfsyttan	16 6 2 8 21—40 14
Östansbo	15 5 1 9 33—40 11
CRU	15 4 2 9 18—28 10
St. Skedvi	15 3 2 10 23—49 8
Hälsberg	15 3 0 12 17—50 6

Divalater Post SM tyckte man 67 i Saxdalen

Skellefteås 19-årige skidkanon Pe- ter Fredriksson blev föga populär vid Postens SM under veckohelgen i Saxdalen. När han på lördagen åkte i mål som slutman i Skellefteås segrande stafettlag svor och fräste han om allt men framförallt över banan.

På lördagskvällen ringde han vakt- mästaren i skolan och bad få kom- ma in för att hämta skidorna. Och så lämnade han Saxdalen, ställde in- te upp på 20 km på söndagen utan föredrog att åka Säterloppet istället. Då han hade näst bästa tiden i lör- dagens stafett kunde han kanske bju- dit Ove Åström, Skellefteå en match på 20 km, nu kände arrangörer och publik sig besvikna på Peter och hans uteblivande och det knorrades om "diva-later".

- Brother.

Saxdalens tolfte man avgjorde mot Vansbro

Saxdalens 12:e man Kjell Jansson var den som avgjorde sön- dagsdrabbningen på Banåvallen i Vansbro med ett påpassligt mål. Målet (2—1) gav Saxdalen två poäng och fortsätter i div 4 tabellkoll.

Om slutresultatet kan man sä- ga att det var rättvist och det påståendet grundas på att Sax- dalen ville mera, dock såg det ut som att Vansbro efter pausen (1—1) skulle komma tillbaka med friska takter men därav blev in- tet.

Saxdalen hade en bra målvakt Lennart Eklund och i bakre för- svaret hade han bästa hjälpen av vb Kjell Karlsson. Ch Ake Larsson och vb Sören Andersson

vi Kjell Runnberg.

I Vansbro som nu får jobba hårt för att komma undan ned- flyttningsspeket var målvakten Roger Sörbom bra ersättare för Tore Svensson. I övrigt i försva- ret var hb Stig Björns mest till- förlitlig och i halvbakstron gjorde Björn Sten en bra andra halv- lek. Allan Olsén var bäst i ked- jan men han hade några fula ef- terslängar för sig.

Målen: 0—1 genom Kjell Run-

TIOMILA-RESULTAT

1. KRISTINEHAMNS OK	15.20.25
2. JÄRFALLA OK	15.23.58
3. OK MALMIA	15.24.59
4. IK FYRIS	15.25.48
5. TOLEREDS AIK	15.25.52
6. NORRKÖPINGS AIS	15.25.55
7. GRYCKSBO IF	15.26.01
8. VÄSBY OK	15.26.02
9. ST SKEDVI	15.29.56
10. IK YMER, BORAS	15.32.20

11) Ulricehamns OK, 15.41.40; 12) Arboga OK, 15.41.42; 13) Kul- lingshof 15.44.44; 14) Tor Lag i Törshälla 15.42.16; 15) Hellas Lag 15.44.14; 16) IFK Hedemora 15.41.31; 17) Sibbo-Vargarna, Finland 15.44.30; 18) Södertälje IF Lag i 15.50.41; 19) IFK Sö- dertälje Lag i 15.51.27; 20) Go- tarna 15.51.31

Saxdalens folkdanslag 40 år 1966

Saxdalens folkdanslag. Främre raden fr. v.: Inger Andersson, Kristina Jonsson, Ulla Haag, Mand Andersson, Lillemor Hagfall, Birgitta Wallman. Andra raden fr. v.: Alfred Falk, Siv Rosén, Ann-Louise Haglund, Greta Haglund, Gerd Jonsson, Aina Eriksson, Marianne Björk, Jan Olov Wallman, Gerd Wallman, Olle Wallman. Bakre raden fr. v.: Björn Reinholdsson, Elov Karlsson, Hans Wikström, Ulf Andersson, Verner Ahlkvist, Kennet Jakobsson, Göte Byström, Bengt Björk, Einar Haag, Stig Haglund och Ingvar Heed.

Att Saxdalens befolkning håller sina traditioner i helgd är en slutsats man kan dra av det förhållandet att ortens folkdanslag kunnat hålla samman alltsedan 1926, och f.n. är ett av de livaktigaste i Dalarna. Två av deltagarna har faktiskt varit aktiva inom danslaget under de 40 år det existerat, nämligen Einar Haag och initiativtagaren Verner Ahlkvist. Under denna tid har 300 bygdeungdomar förekommit i folkdanslagets rullor. Både äldre och yngre deltagare förekommer f.n. i ungefär lagom avvägda proportioner, och 20 danspar kan ställas upp med den anslutning danslaget just nu har, men mer än 8 förekommer sällan i samma dans. Under midsommarhelgerna är danslaget hårdast engagerat och man söker avverka fem till sex uppträdanden. På så sätt har man hunnit med att dansa i hela södra Sverige, och man har inte uppträtt någonstans bortsett från Gävle. Där har folkdanslaget ofta deltagit i internationella sam-

manhang, och därvid vid flera tillfällen representerat Sverige på festivaler o. d. 1954 var folkdanslaget engagerat på kryssningen med svenska fredskommittén som arrangör. Då lade man till i hamnar i Danmark, Tyskland, Polen, Finland och i Sovjetunionen. Mottagandet var överallt entusiastiskt, och som kronan på verket fick danslaget även visa sina färdigheter i rysk TV. Vid ett annat tillfälle gick färden per buss genom Danmark, Tyskland, Holland och Belgien och sedan över till England, där laget dansade på två ställen. I England hade man ett sammanträffande med ett engelskt folkdanslag, som hade som specialité att dansa svenska folkdanser. Liksom alltid annars var mottagandet mycket hjärtligt. Under resan förekom en utflykt till det kungliga sommarresidenset Windsor. Aterresan gick över Paris och Hamburg.

1956 styrde man kosan till Italien över Tyskland och Schweiz, genom S:t Gotthards-

tunneln. Resan företogs per buss, och förlägningsplatsen var vid Comosjön. Ett tjugotal länder var representerade, och i den förnäma samlingen var det Saxdalsungdomarna förunnat att representera Sverige.

1960 uppträdde folkdanslaget på Östersjöveckan, var förlagt i Neukloster och dansade på nya platser varje dag.

Av denna imponerande meritlista kan man dra den slutsatsen, att ungdomar, som är engagerade i folkdansens ädla konst, får se sig omkring ute i världen och förunnas att göra propaganda för sitt land, vilket måhända stimulerar till det uppoffrande arbete, som medlemskapet i ett folkdanslag innebär. En träningskväll i veckan under så många år kan vara en prestation. Men blir man sedan i tillfälle att med smekande fiolmusik och symbolisk dans föra hembygdens namn ut över världen så är resultatet ändå mödan värt.

Jubilerande Saxdalens folkdanslag har haft samma ordförande i 40 år!

En organisation som i samband med 40-årsjubileum kan konstatera att en och samma person skött klubban under samtliga fyra decennier torde vara unikt i landet. Så är dock fallet hos Saxdalens folkdanslag. När danslaget bildades år 1926 — Rävåla folkdanslag var namnet då efter byns förutvarande namn — utsågs Einar Haag till förste ordförande. Han har också blivit den ende, då han innehaft posten oavbrutet hela tiden. Uppgiften har också skötts med säker hand. Saxdalens folkdanslag har turnerat i alla nordiska länderna, vidare i England, Tyskland, Italien, Polen och Sovjet. Det jubilerande danslaget har även uppträtt i TV-program både i Sovjet och Italien. Till detta skall sägas att Saxdalens folkdansare nu om möjligt är aktivare än någonsin och kan när alla samlas ställa upp ett 40-tal folkdansare.

Vid vår intervju framhåller dock Einar Haag att han själv inte på något sätt vill ta åt sig hela äran av folkdanslagets verksamhet. — Målsättningen hos oss har varit att alla medlemmar skall vara aktiva. Detta tror jag är orsaken till våra framgångar, säger han. Alla har varit villiga att hjälpa till, en god anda och ett gott samarbete har alltid varit rådande. I en sådan organisation är det lättare att "sköta klubban" än i en förening med ett stort antal passiva medlemmar.

Enbart detta att Saxdalens folkdanslag kan fira 40 år är väl värt att harangera. Folkdansarna i byn Rävåla var tidigt ute och under många år fanns här det enda danslaget i Västerbergslagen. "Vaggan" stod dock inom

(Forts på sista sidan)

Einar Haag har satt det unika rekordet att vara 40-åriga Saxdalens folkdanslags enda ordförande! Då skall också noteras att vitaliteten i danslaget om möjligt nu är större än någonsin.

Unga musiker i Grängeskonsert 1967

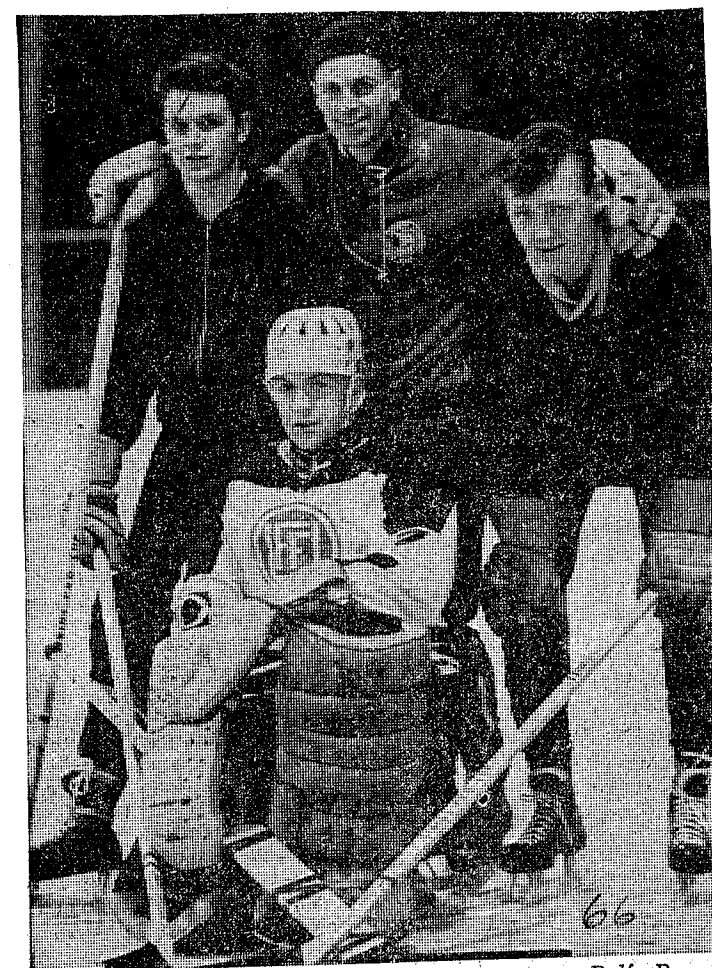
Fyra unga solister: fr. v. Eva Serning, sopran, Bengt Johnsson, Saxdalen, piano, Mats Bengtsson, flöjt, och Rolf Bengtsson, valthorn.

Grängesbergs allmänna sängsällskap hade på söndagskvällen i Cassels sin traditionella konsert under medverkan av elever ur musikskolan. Lilla blåsorkestern inledde med "Tio barnvisor" av Knut Brodin, och klarinettisterna John Björklund och Ake Bengtsson spelade Mozarts "Andante grave" för två klarinetter. Ingbritt Jansson och Ulla Persson spelade på gitarr "Allemande op. 87" av J. Küffner och så framträdde sängsällskapet med Lille Bror Söderlundhs "Vid groddammen", "Leksands klockor" och "Talger" under Ake Bengtssons ledning.

Sedan kom solistavdelningen med framträdanden av idel unga solister som skötte sig ut-

kerhet på sin flöjt i sitt solo-framträdande i Serenad av Josef Haydn och pianisten Bengt Johnsson, Saxdalen, har kommit mycket långt för sin ålder. Han spelade på flygeln Mozarts "Sonat för piano, G-dur" och hans teknik framträdde också i Arnold Schönbergs "6 kleine Klavierstücke", även om dessa kompositioner inte är lika njutbara för örat som Mozarts, men det rädde ju inte pianisten för.

Sängsällskapet sjöng "Vinterlandet" av Oskar Lindberg och här gjorde den 16-åriga sopranen Eva Serning solistdebut. Hon sjöng med vacker stämma och kommer säkert att gå långt om hon fortsätter och kommer under lämplig lärare. Konserten, som samlat c:a 250 åhörare, avslutades av sång-

Här ses träparen Lars Böölja med, nyförvärvat Rolf Persson Grängesberg, och L. O. Dafgård, Morgårdshammar. Framför mål- och flöjttänare från Saxdalen, Lennart Karlsson.

Saxdalen hoppas på topplats men har problem med laget

Här en kvintett saxdalsspelare som är kedjeaktuella: fr. v. nye Reidar Nylander, Roger Eriksson, Jan Olof Jakobsson, Lars Persson och Bror Bergkvist.

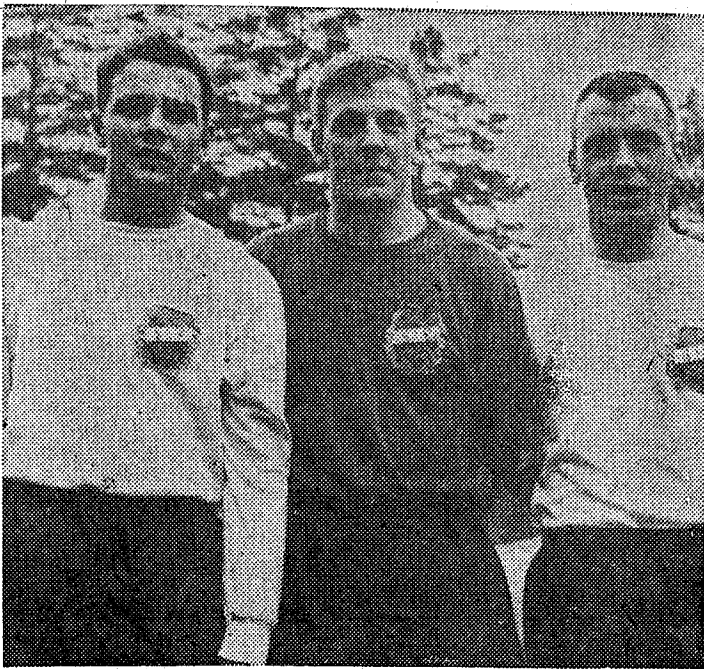
SAXDALEN (DD). Saxdalens div. IV sejour blev endast ettårig men som laget föll med flaggan i i topp — man samlade ihop hela 19 poäng — får man nog hålla med lagledaren Bengt Ek att det vore väl illa om laget inte skulle klara sej rätt bra i div. IV.

— Men säger Bengt Ek som inte vill visa alltför stor optimism, jag håller mest på Avesta IF men även Söderbärke bör bli ett av topplagen i serien. Vi har tränat bra med inomhusstart i mitten av januari och sen har vi ju tränat på barmark rätt länge och hunnit med sex träningsmatcher av vilka vi endast vunnit en mot Amsberg. Den bästa matchen var returen mot Ludvika FFI där vi förlorade med uddamålet efter att haft ledningen en god stund in på andra halvlek.

Rolf Persson är lagets spelande tränare sedan två år och han har bra hand med grabbarna. Rolf inflikar själv att träningsfliten hos spelarna är mycket god och att samtliga verkar vara i bra trim, d.v.s. de som är fria från skador. Saxdalen har tyvärr sin fine stopper Håkan Andersson fotledsskadad och han ligger givetvis efter met träningen, men han försöker nu vara med så mycket foten tål, så vi får se om han inte ändå är med när det lutar åt seriepremiär, en premiär som får karaktär av seriefinal direkt. Avesta IF borta lördagen den 22 april. Hemmapremiär blir det lördagen därpå då Håksberg kommer på besök. Furuliden är nu helt snött så några hinder för premiären finns inte. Vi får några spelarförluster, Sune

Asp har flyttat till Falun och det blir BS som får honom, vidare har Kjell Jansson och Hans Ake Jakobsson gått till Vulcanus. Men i övrigt har vi fjolårsgarnityret kvar och en direkt nyförvärv som vi provat i A-laget är Reidar Nylander, Grängesberg. Tyvärr har skador gjort att vi ännu ej fått prova ordinarie lag någon gång. Vi har en träningsmatch kvar, på lördag mot IFK Ludvika men vi är inte heller då helt ordinarie. Lennart Eklund i målet är väl en av de få poster som kan anses vara klar, backar blir väl två ur trion Kjell Karlsson, Stig Bergkvist, Kjell Runnberg. Blir Håkan Andersson klar för spel är han vår ch annars har vi Ake Larsson eller Verner Ur-

Saxdalen bort på övertid
men man kommer snart igen

En stark trio i Saxdalens fotbollslag denna säsong, fr. v. spelande tränaren Rolf Persson, målvakten Lennart Eklund och vb Kjell Karlsson.

SAXDALEN (DD) Det blev endast en ettårig div IV vistelse för Saxdalen första gången i det fina sällskapet, men laget har gjort en bra insats och att det känns vemodigt att ramla ur serien på hela 19 poäng det måste man hålla med ordföranden och lagledaren Bengt Ek. Och, säger denne, det är dubbelt tråkigt när det blev ett enda slarmål som fällde oss, och det var med andra ord på eget grepp som vi föll. I matchen mot Våmhus hade vi ledningen när 15 sekunder återstod av matchen då Våmhus kvitterade och det var under den minut som domaren lade till för maskning. Hade vi tagit den poängen, så hade Våmhus fått lov att ta steget ner i femman istället för Saxdalen.

Men som Nacka säger: "vi kommer igen" och som vi får behålla hela spelargardet nästa år så bör det inte vara omöjligt att vinna femman ännu en gång och speciellt som laget är mycket ungt. På ett enda undantag är spelarna under 26 år.

Det vi har saknat i år i kedjan är en avslutare å la Rolf Sundberg. Nu har vi fått laborera med kedjan för varje match för att ändå inte finna den rätta lösningen. Men man kan alltid hoppas på något nyförvärv tills nästa säsong.

Försvaret har varit genomgående bra, jämnast i laget har nog Rolf Persson, spelande tränaren, varit och vidare bör framhållas målvakten, Lennart Eklund samt vb Kjell Karlsson.

Ett gott kamratskap

har även satt sin prägel på laget och med den rutin som vi fått och med den vetskap om hur vi skall lägga upp spelet i div. IV tror jag på bättre resultat nästa gång vi är där, säger Bengt Ek, som även tillägger att Saxdalen bör få spela i den södra gruppen av div. V och slippa de långa resorna till norra Dalarna som man en gång tidigare fick lov att göra.

Statistik: Spelade matcher: 33 15 v. 5 oa. 13 f mål 63—66. I serien 22 7 5 10 36—48.

Samtliga 33 matcher har spelats av Kjell Karlsson, Stig Bergkvist, Håkan Andersson och Rolf Persson.

Målskyttar: Bror Bergkvist, 18 därav i serien 12. Rolf Persson 12 i se-

Bra hemmapremiär av Saxdalen som var nära ta poäng mot BS

Saxdalen hade ingen tur när man på söndagen hade urpremiär för div. IV-fotboll på Furulidens grasmatta, som var överraskande grön och fin efter att ha varit helt snötäckt så sent som för en vecka sedan. Gästande Falu BS vann med 2—1, halvtid 1—0, och kan känna sig mycket tacksam för det resultatet. Det återspeglar inte alls vad som hände på planen, vare sig det gäller spel eller målchanser. Energriskt kämpande Saxdalen hade nämligen övertag i spel första halv-

timmen och en stor del av andra halvlek också, speciellt då sista kvarten då man var ytterst nära att tillkämpa sig ett kvitteringsmål.

BS var en besvikelse. Försvaret

var nog bra men kedjan väl så

tafatt och något spel av bättre

märke stod inte att finna. Men

nu vann man ändå och kunde vara

belåtna med sin dag.

I Saxdalen var försvaret bra

trots de två överrumplingarna,

som blev så ödesdigra. Särskilt

var det halvbackskedjan, som

kämpade och helt tog loven av

Faluforwards. Ake Larsson—Hå-

kan Andersson—Rolf Persson är

en trio att lita på. De bröt fint,

spelade fram forwards och Lar-

son—Persson var också uppe på

offensiven och sköt. I kedjan var

hy. Kjell Karlsson farlig, särskilt

i första halvlek, och slet sig loss

på sin kant och serverade fina in-

lägg. Även vänstersidan Sune

Asph—Sören Andersson överras-

kade positivt. Asph höll sig väl

framme på chanserna men får se

upp med offside, och Sören An-

dersson kommer alltmer. Litet för

rädd dock i närkamperna. Där-

emot fick man inte se mycket

av hi. Bror Bergkvist, som var

matchvinnare och gjorde fyra mål

i premiären för en vecka sedan.

Han blev nu totalt uttraderad av

Faluhalven Ake Persson och inte

heller cf. Jan-Olov Jakobsson, som

nu återfanns på Furuliden igen

efter två spelår i Ludvika FFI,

hade någon framgång.

I Falun var cf. Lennart Sten-

berg och hi. Lars Bodare klart

bäst, båda snabba och rörliga och

snabba med skotten. Men de hade

alltför dålig hjälp av den övriga

trion. De två stora i försvaret

var vh. Ake Persson och ch. Jan

Eriksson. Målvakten Christer

Steen verkade också säker.

Efter flera fina Saxdalschanser

och överlägset spel kom det i 24:e

min. snöpet 0—1 då Jan Eriksson

vid en snabb kontrastöt skickade

fram cf. Lennart Stenberg i fin

position, och denne gjorde inget

misstag. Det var nära ögat med

kvittering flera gånger men det

skulle komma även kalldusch nr

två. Det var vid avspark efter

halvtidsvilan, det hade inte gått

15 sekunder när bollen låg i Sax-

dalsnätet. Stenberg spelade fram

hi. Lars Bodare, som klippte till

ett hårt fint långskott, som gick

in vid högra stolpen. När Rolf

Persson prydligt gjorde 1—2 med

en frispark i krysset i 5:e min.

tändes hemmahoppet på nytt men

längre än till hopp kom man inte.

Bodare hade ett skott tätt under

Saxdalens pigge hy. Kjell Karlsson har rundat BSbacken Lars Persson och rusar mot mål.

Kjell Karlsson och Sune Asph, drogs tillbaka, och det skulle bli kvittering, menade man. Och nä-

Bra domare inför goda publik-siffran 221 betalande var Hans Söderlund, Borlänge.

Brother

Gruvkarl i Saxberget dödsstörtade i schakt

24-åriga gruvarbetaren Leif Hasse Sänkas från Saxdalen omkom vid en olycka på 385-meters-nivån vid Saxbergets gruva sent på torsdagskvällen. Sänkas störtade 30 meter ner i ett schakt och ljöt en ögonblicklig död. Hur olyckan gått till är inte klarlagt. Den omkomne var ensam vid olyckstillfället.

Hasse Sänkas arbetade med ortlastning och använde sig av en skyttelvagn för transport till ett störschakt. Vid tömning av vagnen har troligen en stor skuta orsakat att vagnen störtade ner på den gallerförsedda schaktöppningen. Eventuellt har då Sänkas försökt att reda upp situationen på något sätt och därvid störtat igenom gallret och till schaktets botten, ett fall på ca 30 meter.

han vad som hänt och tillkallade folk. Under fredagen företogs utredning på platsen i närvaro av bergmästare Nils Cronborg, Falun, samt polis, dock utan att man kunde komma till full klarhet om orsaken till olyckan.

Hasse Sänkas var bördig från Yttermark i Finland. Vid Saxbergsgruvan anställdes han den 6 februari i år. Han kom då närmast från Strina gruvor där

Vasaloppsgänget i Saxdalen växer

1966

Sex sjundedelar av Saxdalens "vasaloppstall" ses ovan i samband med träning. Göte Byström, Bengt Johnsson, Sven Björk, Olle Wallman, Rune Heij och Stig Bergkvist. På bilden saknas Lars Runnberg.

På söndag är det åter dags för Vasaloppet och då brakar skidåkare i mångtusental ut i skogarna mellan Sälen och Mora. Populärt är det också ute i byarna att ha Vasaloppet som träningsmål och kraftmätning i vinterns skidåkning.

I Saxdalen har vasaloppsgänget ökat av sig efter hand. I år är hela sju löpare anmälda från byn och det betyder ett vasaloppsrekord för sig själv. Veteran är Göte Byström som åkt åtta lopp, Olle Wallman, fem, Sven Björk och Rune Heij tre samt Bengt Johnsson två. Debutanter på sträckan i år är Stig Bergkvist och Lars Runnberg.

RESULTAT och TABELLER

1967 FOTBOLL

Vänskap

Brage-Örebro 0-5
Ludvika FF-Fagersta 1-2
Saxdalen-Grängesberg 5-1
Hulån-Vansbro 2-2
Leksand-Malung 1-1
Avesta AIK B-Näs 5-0
I 13-Svärdsjö 7-2
Hornadal-Hästbo SK 3-4
Långsh.-IFK Sandv. 6-3
Mullsjö IF-Elfsborg 1-13
Husqvarna IF-Eskilstuna 4-4
Grimås-Örgryte 2-7
DM-final för Västerbotten
Holmsund-Sunnanå SK 3-0

DD — tisdagen den 17 oktober 1967

DD-SPORT DD-SPORT

EXTRA FESTLIGT var det före kick-off i division V-matchen på Furuliden, då redan klara seriesegrande Krylbo IF avslutade serieförloppet mot hemmalaget. På bilden ses Saxdalens lagkapten Rolf Persson överlämna blommor till Krylbokaparen Åke Lund. Skydd är domaren Bengt Hammarström.

Älg konkurrerade med 650⁶⁷ i välarrangerade Tunaloppet

STORA TUNA (DD). Inte mindre än 650 ungdomar blev det till slut, (med efteranmälningarna) som ställde upp i söndagens Tunalopp på skidor. Stora Tuna IK som svarade för tävlingen fick många lovord för arrangemanget. Start och mål hade förlagts till Halvarsgårdars skola och det tävlades i åtta klasser. Klassegrare blev Anita Salander, Malingsbo (Flickor C 2,5 km), Torbjörn Hall, Brovallens IF (Pojkar C 2,5 km), Christer Löfås, Gustafs (P. A. 5 km), Staffan Eriksson, Brovallens IF (P. D. 1,5 km), Britt Andersson, LAIK (Fl. D 1,5 km), Eva Kardell, Hedemora (Fl. A 1,5 km), Kjell Björnsland, Kvarnsvedens GoIF (P. B 2,5 km), samt Marita Nordgren, Norrbärke SK, som segrare i Flickor klass B 2,5 km.

Det var för övrigt inte bara skidåkare ute i spåret. En av deltagarna fann plötsligt att vägen var spärriad av en älg, som dock hoppade "ur spår" just som skidlöparen var framme vid "skogarnas konung". En kanske inte alltför vanlig konkurrent i skidspåret.

Resultat, flickor C 2,5 km: 1) Anita Salander, Malingsbo 15.33; 2) Lena Fjällman, CRU 15.40; 3) Gunilla Hallkvist, KGoIF 15.53; 4) Barbro Persson, Asen 16.04; 5) Kristina Eriksson, DGoIF 16.11; 6) Gunilla Prund, Falu IK 16.31; 7) Ann-Katrin Andersson, Jarl 16.41; 8) Eva Persson, Skedvi 16.42; 9) Astrid Karlsson, Nyhammar 16.49; 10) Yvonne Larsson, LAIK 16.58; 11) Kerstin Ekström, Stora Tuna 17.07; 12) Helga Kalliomäki, Brovallen 17.08; 13) Pia Källström, Rembo och Birgit Bjurling, Hornadal 17.11; 15) Anita Sandström, Stora Tuna 17.12; 16) Majron Svensson, Alvdalen 17.15; 17) Solveig Olsson, Alvdalen 17.16; 18) Lena Slagbrand, Rembo 17.22; 19) Randi Jansson, Bjursås 17.28; 20) Ing-Marie Stålvinge, Hedemora 17.32; 21) Pia Eloffson, Brovallen 17.33; 22) Lena Dickson, Ludvika 17.37; 23) Lena Westergren, Säter 17.42; 24) Britt Eriksson, CRU 17.45; 25) Maria Westlin, Alvdalen 17.56.

Pojkar klass C, 2,5 km: 1) Torbjörn Hall, Brovallen 14.29; 2) Trygve Ottosson, Saxdalen 14.30; 3) Lars Svensson, Mora 14.34; 4) Håkan Danielsson, Korsnäs 14.45; 5) Anders Thynell, Grycksbo 14.50; 6) Tomas Holmnekt, Falu IK 15.02; 7) Hans Löf, Mora och Johnny Hansson, Jarl 15.03; 9) Jan Nyström, Rembo 15.06; 10) Stig Erlandsson, CRU 15.08; 11) Jan-Olof Jansson, Mora 15.11; 12) Teivo Mourujarvi, CRU 15.13; Håkan Johansson, CRU 15.13; 14) Hans Johansson, Jarl 15.14; 15) J. E. Grundhed, Alvdalen 15.16; Erik Sjögren, Bjursås 15.16; 17) Ulf Lövgren, Hornadal 15.18; 18) Bengt Anderson, Mora 15.22; 19) P. Hammarström, LAIK 15.23; 20) Lennart Brunberg, St. Tuna 15.24; 21) Tore Strand, Falu IK 15.33; 22) Tommy Jönsson, Mora 15.35; 23) Mats Rahlen, Brovallen 15.36; 24) Rolf Kjellstrand, Hedemora 15.38; 25) Kenneth Dahl, Mockfjärd 15.42.

Pojkar A 5,0 km: 1) Christer Löfås, Gustaf 20.34; 2) Göran Venngren, DGoIF 20.56; 3) Torbjörn Larsson, Stora Tuna 20.59; 4) Roger Nyström, Rembo och Jan Palmberg, DGoIF 21.12; 6) Ulf Persson, Hedemora 21.15; 7) Stefan Westberg, DGoIF 21.40; 8) Björn Frost, Falu IK 21.47; 9) Ola Ottosson, Saxdalen 21.46; 10) Kurt Hedlund, K. GoIF 21.57; 4) Lars-Erik Kardell, Hedemora 13.01; 5) Hasse Ollas, Jarl 13.17; 6) Hans Nord, Saxdalen 13.20 och Roland Martensson, Brovallen 13.20; 8) Lasse Andersson, Brovallen 13.26; 9) Jan-Ove Gabriellson, Norrbärke 13.27; 10) Kent Stenberg, St. Tuna IK 13.30; 11) Tommy Källström, Hedemora 13.43; 12) Kjell Larsson, Säter 13.44; 13) Bengt Johansson, Jarl 13.49; 14) Benny Gifting, Jarl 13.51; 15) Hans Kihlström, Norrbärke 13.52; 16) Lennart Sahlander, Malingsbo 13.54; 17) Björn Larsson, Asen 13.55; 18) L. O. Dahlberg, Falu IK 13.58; 19) Krister Semb, LFFI 13.59; 20) Conny Mårtensson, Grängesberg 14.02; 21) Lars Fredriksson, LFFI 14.06; 22) Hans-Göran Östlund, Alvdalen och B. E. Eriksson, LAIK 14.10; 24) Bengt Kratz, Jarl 14.15; 25) Stefan Almer, Hedemora 14.20.

Flickor B 2,5 km: 1) Marita Nordgren, Norrbärke 14.15; 2) Marit Johansson, Ludvika 14.47; 3) Margita Julin, Mora 14.55; 4) Ann-Mari Ranerfors, Hedemora 15.02; 5) Birgitta Fasth, Hedemora 15.11; 6) Britta Valén, Brovallen 15.19; 7) Mona Palander, Domnarvet 15.26; 8) Birgitta Olsson, Bjursås 15.27; 9) Margareta Johansson, Stora Tuna 15.29; och Agneta Månsson, Ludvika 15.29; 11) Inger Jacobsson, Jarl 15.30; 12) Siv Olsson, Jarl 15.45; 13) Gunilla Malm, Insjön 15.47; 14) Ann-Kristin Eriks, Jarl 15.52; 15) Gunnel Holmkvist, Ludvika 15.54; 16) Britt Eriksson, Stora Tuna 15.55; 17) Karin Sjökvist, Falu IK 15.57; 18) Margareta Olsson, Alvdalen 15.58; 19) Maria Johansson, Falu IK 15.58; 20) Pia Joelsson, IRIK 16.00.

Pojkar klass D, 1,5 km: 1) Stefan Eriksson, Brovallen 8.47; 2) Tommy Bysell, Mora 8.50; 3) Tommy Kvarnström, Grycksbo 9.07; 4) Lars-Åke Furunäs, Grängesberg 9.12; 5) Jan Norell, Mora 9.15; 6) Tommy Gustavsson, St. Skedvi 9.16; 7) Anders Larsson, St. Tuna 9.26; 8) Roland Spers, St. Tuna och Lars Lövgren, Hornadal 9.35; 10) Mars Norman, Hedemora och Torbjörn Flodström, Grycksbo 9.37; 12) Håkan Owetz, Brovallen 9.47; 13) Åke Björnstad, LAIK 9.48; 14) Stefan Blomkvist, KGoIF och Jan Norman, Källbotten 9.51; 16) Anders Westlin, Alvdalen 9.57; 17) Hans Eriksson, Hedemora och Hans Lenne Nyhammar 9.58; 19) Lars Berggren, Falu IK 9.59; 20) Peter Karlsson, Gagnef och Hans Andersson, Korsnäs 10.03; 22) Göran Ström, Vika IF 10.13; 23) Karl-Åke Myrsehl D. GoIF och Tomas Eriksson, D. GoIF 10.19; 25) Pertti Penna, Brovallen 10.22.

Flickor klass D, 1,5 km: 1) Britt Andersson, LAIK 9.48; 2) Eva Hedberg, Grycksbo 10.12; 3) Pia Karlsson, Asen 10.16; 4) Elisabeth Lindberg, Norrbärke 10.27; 5) Margareta Lindberg, Norrbärke 10.30; 6) Christina Nyström, Falu IK 10.32; 7) Eva Melin, Norrbärke 10.38; 8) Ann Eklund, Brovallen 10.40; 9) Eva Vestlund, Brovallen 10.56; 10) Marie Melin, Norrbärke 11.04.

Flickor klass A, 5 km: 1) Eva Kardell, Hedemora 26.10; 2) Mariann Karlsson, Asen 26.14; 3) Solveig Mattsson, Rembo 26.24; 4) Birgitta Hedberg, Grycksbo 26.46; 5) Yvonne Sundberg, Jarl 27.09; 6) Kerstin Inge, St. Tuna 27.16; 7) Monica Westergren, Falu IK 27.26; 8) Berit Gustavsson, Rembo 27.57; 9) Lena Arnbjär D. GoIF 28.08; 10) Marita Falk, Asen 28.36.

Pojkar klass B, 2,5 km: 1) Kjell

Saxdalen förlorade onödigt mot AAIK B

Bror Bergkvist (skydd av stolpen) har skjutit 2-0. Avestabacken Hasse Karlsson kommer försent för att kunna rädda.

Saxdalen föll ganska onödigt mot Avesta AIK B vid lördagens seriepremiär på Furuliden. Efter 2-2 i halvtid slutade matchen 2-3. Onödigt med tanke på att Saxdalen på 23 minuter tog ledningen med 2-0 och hade så många målchanser att det kunde blivit både 4-0 och 5-0. Men sedan slocknade laget. Kedjan, som i den fina inledningen raderade upp målchanser framför Avesta målet, slocknade totalt och chanserna i andra halvlek var lätt räknade. Istället blev det litet mera sprätt på gästerna men andra halvlek bjöd annars på mycket usel och ointressant fotboll.

Lille cf Bror Bergkvist imponerade stort i den fina Saxdalsinledningen och hans två mål var fina saker. Han var på vippen att "näta" flera gånger men sedan kom han bort genom för dåligt understöd från kamraterna. Håkan Andersson kämpade, kanske t.o.m. för ambitiöst ibland så han spände sig och missade givna målchanser. Jan-Olof Jakobson var ganska anonym den här gången och ännu anonymare var de två som spelade varsin halvlek på andra kanten. Rolf Persson var säker mittfältssman som vanligt kanske dock inte så dominerande den här gången, Lasse Persson kämpade energiskt och nämnas bör även Kjell Karlsson och målv. Lennart Eklund, vilken dock missade vid tredje målet.

I Avestaanfallet var cf Ralle Engström bra men ganska så kringskuren kung, det stora namnet i försvar ret var ch Rolf Dahlberg med god assistens av vh Leif Lönkvist och hb Karl Karlsson. Säkre mv. Branco Koren var chanslös vid de två målen och hade annars en lätt uppgift. Håkan Andersson, J. O. Jakobsson och Bror Bergkvist gjorde bort varsin given chans innan det blev 1-0 i 15: min. Bror Bergkvist skarvade förbi utrusande Koren. I 23:e min. kopierade han sitt första mål 2-0. På ett inlägg från hörnflaggan blev Ralle Engström fri framför öppet mål i 37:e min och sköt 2-1 och med en lös touch med huvudet skarvade hi Lennart Nykvist in en långlyra från höger i 43:e min. Vy Kent Lindfors sköt i andra halvleken 22:a min. ett föga märkligt skott, som snodde in vid vänstra stolpen, 2-3, och så var den dagen förstörd för Saxdalen. Ingvar Eriksson, Morgårdshammar, dömdes utan större misstag inför ett 100-tal åskådare.

-Brother.

Rubrikernas män bor grannar men träffas aldrig

— Hej, säger Bengt Nåde, 25 år, handhälsar på Sture Björk, 22. Ingen "hej-igen-nick" här inte. För se herrar Nåde och Björk träffas inte ofta — trots att de bor "vägg-i-vägg", husen mitt emot varandra, i Konstdammen, Blötberget. Trots att båda är rubrikernas män — Nåde som den oberäknelige storlöparen som sköter sitt efter eget huvud, Björk som den av rikets elitorienterare som mest föredrar att

tävla efter eget kunnande, som avskyr allt vad kompislöpning och klungbildning heter. Dom har alltså en del gemensamt förutom postadressen, Konstdammens och Blötbergets två storheter inom riksridrotten. Men känner knappt varandra...

— Vi har stött ihop några gånger i skogen, det är allt. Här fordras alltså krafttag, så Bergslagsposten såg det som sin plikt — en trevlig sådan — att

arrangera den första riktiga pratstunden mellan de båda, ett samtal som slutade med att vi åkte ned till Furuliden i Saxdalen för att Sture skulle kunna om-sätta Nådes löpartips i praktiken så att säga på direkten. — För springa på slätmark, allrahelst kol-stybb — det kan jag ju inte alls, hade Sture förklarat. Men hur mycket vet nu grannen Nåde om grannen Björk?

— Att han springer omkring i skogen med en karta och en kompass... att han gör det bra. Till detta fogar grannen Björk sin kännedom om grannen Nåde: — Han springer omkring på bana, springer utan kompass och karta. Med framgångar som följd. Denna aktningvärda kunskap om varandra har alltså herrarna l-ä-s-t sej till. Till största delen åtminstone — snacket går ju också.

Ett historiskt möte i Blötberget Bengt Nåde tränar Sture Björk

Över till nåt annat. Har till xempel herr Björk nånsin varit ned i ett banlopp måntro?

— Aldrig! Jo, i lumpen. Vid tt par tillfällen. Gick inget vidare.

Men Sture tycker det skulle a' kul att prova på, se vad han kan göra i ett rundlopp med en tronometer.

— Och herr Nåde har förstas udrig flängt runt i skogen med tarta och kompass?

— Jo, minsann! Som yngre junior tävlade jag faktiskt en del för Vulcanus. Dom gånger jag spikade skärmarna gick det riktigt bra.

□ Stjärna bland skärmar
Bengt Nåde skulle kanske

rentav kunna bli en hejare bland skärmarna?

— Absolut, menar Sture. — Löpstyrkan är viktigast att behärska för en orienterare.

— En grundförutsättning till och med, inflikar Nåde.

— Ja, det har ju blivit så att man lägger i överyxeln från början och kör på full maskin tills man tror sig vara ett par hundra meter från kontrollen. Då, först då börjar man använda redskapen. Konstaterar Sture.

— Och att lära sej begagnadom (kartan och kompassen) ska väl inte vara alldeles omöjligt. Tycker Nåde.

□ Rationell träning!
Det är då som Sture talar

om't: — Det var först i vintras som jag började träna. Träna efter scheman, mallar och sånt. För sprang jag bara ut i skogen — kutade nån mil i högsta speed. Sen fick det vara bra. Men i vintras började alltså Sture träna — rationellt som det heter bevars?

— Njae... inte riktigt ändå. Nu får man i stället inte tiden att räcka till. Pluggandet vid Tekniska Högskolan kräver sin man. Så bor jag ju i Stockholm också — springa på gården och bland höghus har aldrig varit min melodi. Det var en studie-kompis, hinderlöparen Claes Ribbing, som gav mej några tips. Om intervallträning och släkt. Så i vintras körde jag ett pass varje

dag, mest ryck under sådär sju-åtta minuters tid. Tyvärr blev dom inte särskilt många — hade bara tid att vika en halvtimme om dan för träning. Men jag tror på intervallträningen, det är grejor — och visst har jag blivit starkare.

□ Nåde-protest
Mot denna kärleksförklaring vill Nåde inlägga sitt veto.

— Inte kan intervallträning ge dej nåt!

— Jag har blivit betydligt starkare.

— Hur lång är en orientering?

— 14 kilometer fågelvägen — blir förstas mer i verkligheten.

— Kilometertiden?

— Sex, sex och en halv minut.

— Då tycker jag du ska träna för att orka hålla fart under 14 kilometer. Om du på träningen rycker tio gånger en kilometer, då blir du bra — på tio gånger en kilometer. Inte på en mil. Utvecklingen har ju gått dithän att den som tidigare sprang en mil numer kör tre, grovt skissat alltså.

Om detta kan herrarna inte komma riktigt överens.

□ Kör för hårt
Sture:

— När jag och Claes var ute på en träningsrunda (två mil, cirkus) här förleden klagade han på att jag körde på tok för hårt. Han hade ledigt kunnat hänga med om han bara velat. Försvarede sej med snack om att det inte är bra att springa så långt i högsta tempo. Håller du med?

— Visst gör jag! När jag en gång tränade samman med Peter Schnell hävdade han samma sak. Och det är givet att man inte kan ligga på överyxeln i flera monoton mil. Däremot ska det inte saknas tempomoment. Några ruscher emellanåt skadar inte. Där har du din intervallträning.

□ Två gånger per dag

Och Nåde — som skaffat sej erfarenheter dels på egen hand och dels genom ett nogsamt studium av internationella tränings-

På Furuliden i Saxdalen provade Sture "för nästan första gången" på att springa på bana. Bengt Nåde har som bekant gjort det förr...

nödvändiga ont som heter träning:

— Allra viktigast är förstas ändå att löpa varje dag. Och två gånger om dan. Först kör man en runda på morron', inte för hård

— sen, på kvällen satsar man hårdare. På så sätt skaffar man sej verkligen en stabil grundstyrka. För vid löpning utvidgas ju blodkärlen — dom hinner aldrig dras samman om man "bättrar på" med kvällslöpning.

□ Delade meningar

Så kommer man in på tävlandet.

Sture:

lingar vareviga helg.

Man blir sliten framåt sommaren. Egentligen skulle man tacka nej nån söndag. Träna i stället.

Nåde:

— Eller också kan man tävla för jämnare, tävla så att man inte behöver träna. — Men snabbheten, säger Sture som inte riktigt kan släppa det ämnet.

— Hur ska jag kunna bli snabb? — I skogen går det fint, då hänger jag ledigt med en så stark löpare som Bengt Widström. Men på väg... o, vad illa det går.

— Snabbheten kommer med styrkan, fastslår Nåde.

Leta rätt på nån gräsmatta. Eller nån bana.

Närmaste banan finns i Furuliden — alltså åker vi dit.

Sture och Nåde joggar runt lite. Sen kör Sture en runda med Nåde, som kritisk åskådare. För visst skulle det va' festligt att en dag kunna säga till herrar som Widström och Frilén att "grabbar nu kommer det en väg, försök att hänga".

Text och bilder:

THORBJÖRN LARSEN

Den här bilden är egentligen ganska unik — det är nämligen första gången som Sture Björk (t v) och Bengt Nåde fotograferats tillsammans, och var skulle detta ske om inte hemma i Konstdammen.

Kjell Runnberg:

Fin trivsel i Rögle

Kjell Runnberg med fru Elsie trivs utmärkt i Rögle.

Ludvika FFI:s fina ishockeyback och Saxdalens fotbollsspelare Kjell Runnberg har nu provat på ett par månader i Rögle BK hos den mäktige pollenmiljonären Gösta Karlsson och när han var på helgbesök hemma i Saxdalen passade vi på att få höra litet om hur han trivs på det nya stället. Och vi fick klara besked: Kjell trivs utmärkt. Det är trots värvningsarna från när och fjärran ett fint kamratskap i klubben, jobbet är prima och allt som utlovas är o.k. så Kjell ångrar inte att han flyttade.

På dagarna jobbar Kjell som snickare, han är med och bygger det 15-tal villor som pollenmiljonären skall uppföra, i första hand för ishockeyspelare.

— Skall du själv ha en sådan villa?

— Jag tror knappast att jag byter när de blir klara. Jag har en så fin lägenhet så vi blir nog kvar i den.

Beträffande ishockeyn berättar Kjell att det blir hårda tag mot TFF den 6 januari, då avgörs säkert seriesegern. Det blev nederlag för Rögle hemma och nu har man Tingsryd borta. Annars är ishockeyn avsevärt sämre därnere än i den grupp Kjell spelade i med Ludvika. Kjell understryker att Uf-

fe Sterner är i praktiken och tror inte på ryktena att han är på glid till Göteborg då han har en egen sportaffär i Rögle. Men en sådan kille kan förstås få vilka erbjudanden som helst så vem vet. I USA-målv. Tom Haugh har man en fin burväktare och om tränaren Des Moonroney säger Kjell att han tränar efter kanadensiskt mönster och lär ut hårda takter.

När hockeysäsongen är över tänker Kjell vila sig från idrotten, det blir ingen orientering och ingen fotboll, i varje fall inte i Skåne utan jag kanske spelar med några matcher här i Saxdalen när jag kommer hem på semesterbesök, då jag fortfarande är registrerad här i fotboll. — Brother.

Kjell Runnberg tillbaka till Ludvika i ishockey

Kjell Runnberg kommer troligen att spela för Ludvika FFI i ishockey till vintern. Hans sejour i det stjärnpäckade skånelaget, Rögle BK, blev alltså bara ettårig. Han har redan återvänt hem till Saxdalen och ämnar delta i fotbollsmatchen mot Ludvika FFI i dag. Runnberg spelade senast i Ludvika under säsongen 64—65 då som bekant Ludvika kvalade till allsvenskan och sedan värvades han till Rögle där han hjälpte till att föra laget upp i allsvenskan. Runnbergs återkomst till Ludvika betyder en avsevärd förstärkning av laget. Han spelar back och är känd för sin enorma kondition o viljestyrka.

Kjell Runnberg, återvänder till LFFI.

Derby på Hillängen LFFI mot Saxdalen

I eftermiddag spelar Ludvika FFI våromgångens sista match i div IV Dalarna. Det sker på Hillängen och motståndare är Saxdalens IF, och matchen lovar att bli verkligt sevärd trots hemmalagets mindre övertygande insats mot Hulån i onsdags.

LFFI har aldrig tidigare mött Saxdalen i en seriematch, men gästernas lagledare, Bengt Ek, tror för sin del att bägge poängen hamnar hos LFFI, medan lagledaren/tränaren för LFFI, Arne

Silfverlän, uttalade sig mera reserverat och trodde på en hård och oviss match.

Lagen: LFFI: Thomas Silfverlän, S-O Käck, Roger Larsson — Lennart Björkgren, Janne Rönngren, Åke Wester — Ove Sundin, Urban Svanström, Bertil Risberg — Leif Karlsson, Bengt Risberg — Leif Sundkvist. (Samling 15.15).

Saxdalens IF: Lennart Eklund — Kjell Karlsson, Stig Bergkvist — Åke Larsson, Håkan Andersson, Sören Andersson — Kjell Runnberg, Werner Urban, Rolf Persson, Bror Bergkvist, J-O Jakobsson — Sune Asp.

Svär match för LFFI mot Surahammar fredag

I morgon kväll får LFFI genomgå det verkliga elddopet. Då gästar nämligen Surahammar Hillängen och Ludvika. Att hoppas på några poäng för hemmalaget i den matchen vore att vara optimist i överkant, men å andra sidan så skall vi inte måla "den lede" på väggen i förtid, eftersom hemmalaget har en underbar förmåga att alltid skärpa sig mot bättre lag.

Vad det gäller hemmalaget så är det ännu ett frågetecken för Lillis Karlsson, som fortfarande dras med sin skada. Kjell Runnberg har hållit upp med träningen denna vecka, eftersom han i den senaste omgången ådrog sig en sträckning i lumsken. Det var en gammal skada som slogs upp på nytt, och just den typen av idrottsskada tillhör de mera svår-läkta. Om Kjell blir med, vilket förmodligen blir fallet, så får man inte begära att han skall kunna spela på toppen av sitt kunnande, men en "halv" Kjell Runnberg håller jämna steg med de flesta, det har vi haft

Kjell Runnberg, försvarets reser trots skada?

1967

BO LARSSON är 24 år och skogspraktikant. Malmian sedan sex år. Var med i segrarlaget 1965 men fick fjolårssäsongen spolierad av gulsot. Har gjort en del tävlingar på förvåren men satsar främst på en karriär som landsvägs- och maratonlöpare. Träningsasket.

BO LARSSON
distriktsmästare på 30.000 m.

Han slutar orientera⁶⁵ Långskubb är roligare

Vi har en ledsam nyhet att lämna Åke Winterås & Co i OK Malmia i Grängesberg men på samma tid glädjande nyhet för friidrottsbarn i Ludvika FFI. 23-årige Bosse Larsson, en av OK Malmias bästa orienterare, som strax före jul fördraget ett år sedan fick gulsot och därmed avstängdes från orienteringen till 1 mars i år, tänker inte göra comeback som skärmletare. Han började som bekant löpa för Ludvika FFI när han inte fick orientera och gick in för landsvägslöpp och har funnit en sådan tjustning i det att han tänker enbart ägna sig åt den sporten. Bosse anser att det är för mycket hasard i orienteringen.

— Om man tränar så hårt som jag gör ger landsvägslöppningen bättre utbyte, säger han.
Och tränar hårt gör Bosse, 146 kilometer varje vecka! Han har ett program på 146 kilometer prick och

Bosse Larsson, Saxdalen.

det håller han benhårt på. Programmet omfattar både intervallträning och långlopp. Han kör en 3-milare för syreupptagningsförmågan och en 12-kilometersslinga, där han kör sig helt slut. Varje söndag blir det maratondistansen 42 km eller ibland hoppar han över den men den veckan blir det två 3-milare istället.

— Och Du tränar ensam?
— Ja, naturligtvis, det går inte att träna två ihop med sådant här. Det finns inte två människor, som är så lika så de kan träna bra tillsammans och jag trivs med att köra hårt och ensam. Är man fakiriskt lagd skall man syssla med fakiriska saker, tycker Bosse och har i landsvägslöppen och träningen för dessa funnit sin idealtillvaro.

Det dagliga jobbet i skogen ger också träning. Han är skogspraktikant och nu när det är djup snö i skogen ger snöpulsnigen ordentlig träning och träning har blivit ett livsbehov för mig, anser Bosse, som i fjol under sitt första år på den för honom nya idrottsgrenen fick en 5:e placering i "Gattuloppet" i Gagnef i elitklassen och blev 12:a i Fredrikshofs maratonlopp.

— Då hade jag i alla fall bättre tid än olympiasegraren hade i maraton i Stockholm 1912.

Terräng-SM 30 april och SM på 30 mil är det han mest siktar in sig på i år. — Jag är nog inte riktigt mogen än för maraton utan den distansen får nog vara ett år till, slutar den senige och träningsglade Saxdalsgrabben.

— Brother

Torsdag den 9 juni 1966

Bror Bergqvist skyttekung i fyran

Han är kort i strumplästen årets skyttekung i div. IV-fotbollen, lille hi Bror Bergqvist i Saxdalens IF, som toppar skytteligan med 9 fullträffar. Han dyker upp som gubben i lådan, har ett härligt tillslag och bollen sitter i nätet. 4 mål gjorde

han i Säter, 3 i Nyhammar och nu i söndags när Forssa besegrades så kom två av målen från Bror Bergqvists högerkänga. På bilden ovan ses han när han tagit ned en lyra och står fri med Forssamålv. Kent Emanuelsson och klipper till ett

skott som obevekligt hamnar i nätmaskorna. Det målet gav 3-1 i Saxdalsförr, dessförinnan hade Bergqvist dundrat in en målvaktsretur via ribbens underkant och gjort 2-0.

— Brother.

E. GRÄNGESBERG

Festligt jubileum i Saxdalen när gruvs avdelning fyllde 60

Två ordförande i avdelningen, nuvarande Gunnar Mårtensson, andre fr. v. och den förre "rekordinnehavaren" med 15 år på posten Oscar Carlsson, längst t. h. tillsammans med Nils Jakobsson t. v. som överlämnade ordförandeklubba från Folkets Hus och Bengt Ek som överbringade en ordförande portföljt från Saxdalens IF

Gruvs avdelning 54 i Saxdalen firade sitt 60-årsjubileum under festliga former i Saxdalens lilla mien trivsamma Folkets Hus på lördagskvällen med deltagande av en stor del av medlemmarna med damer, representanter för Svenska Gruvindustriarbetareförbundet och byns olika föreningar. "Jubilaren" hyllades i tal och med gåvor bl. a. fick man från förbundet en gåva på 400 kr till studieverksamhet och ett bordstandar och så blev det blomster m. m. från de föreningar som uppvaktade. Arbetsgivaren Bolidenbolaget var inte representerad vid jubileet men företaget hade sänt en blomsterkorg.

stora påfrestningar för arbetarna.

lägst 1925 med 11 och i dagens läge är medlemsantalet 90. Ser man på förtjänstläget var inkomsten 1926 c:a 6:50 pr dag, 1931 låg medelförtjänsten för skivbrytning på 1:34 pr timme, 1936 utgick semesterersättningen med 72 öre pr timme, 1966 låg medelförtjänsterna under jord på 10—11 kr pr timme och ovan jord på c:a 8 kr. — Så nog har det gått framåt och villkoren för organisationen har förändrats fantastiskt från den tid våra pionjärer började, slutade Carlsson, som också uttryckte förhoppningen att det skall bli lycka och framgångar för avdelningen i fortsättningen och att villkoren skall fortsätta att ytterligare förbättras i framtiden.

Ordföranden Gunnar Mårtensson välkomsthälsade och överlämnade sedan ordet till förre ordföranden och avdelningens allt i allo under nära 15 år tills han genom pensioneringen måste dra sig tillbaka för drygt ett år sedan, Oscar Carlsson, som föredrog en historik över de 60 åren. Han konstaterade att det varit svårigheter att få fram några uppgifter från de första åren då både protokoll och verksamhetsberättelser saknas. Det står dock klart att avdelningen bildades 1907, redan 1901 hade en fackförening bildats i samarbete med Nyhammar, med ett 30-tal medlemmar och en inträdesavgift av 50 öre, den lydde under Bruks- och Gruvarbetareförbundet, men dog efter ett par år. Gruvs avdelning 54 bildades vid en sammankomst i Ordenshuset i Saxdalen, det var Ordenshusstyrelsen och styrelsen i Gruvs avdelning i Blötberget, som hjälpte till med att avdelningen kom till och man fick 19 medlemmar i starten. Första styrelsen bestod av Petrus Gröning, ordf., P. J. Persson, kassör, K. J. Danielsson, sekr., E. A. Jansson och K. E. Danielsson. Något avtal fick man inte, arbetsgivaren var inte mottaglig för något sådant på den tiden.

Begärde arbetstidsförkortning — den höjdes istället

Ett halvår efter starten fick man förbundets sanktion att ta upp förhandlingar med arbetsgivaren. Man begärde sänkning av arbetstiden från 10 till 8 timmar med oförändrad betalning. Förtjänsten för ett sådant skift låg då på 2:75—3 kr. Men den "oförskämtheten" slog arbetsgivaren tillbaka så det sved i skinnet. Man höjde istället arbetstiden till 12 timmar och med oförändrad betalning! Man tog också bort de fria bostäderna för de arbetare som tidigare haft det! Det var alltså ett ordentligt bakslag. Man lät sig dock inte kuvas utan hoppades på bättre tider. Storstrejken 1909 blev

Avdelningen gick med på 25-procentig reduktion av lönerna

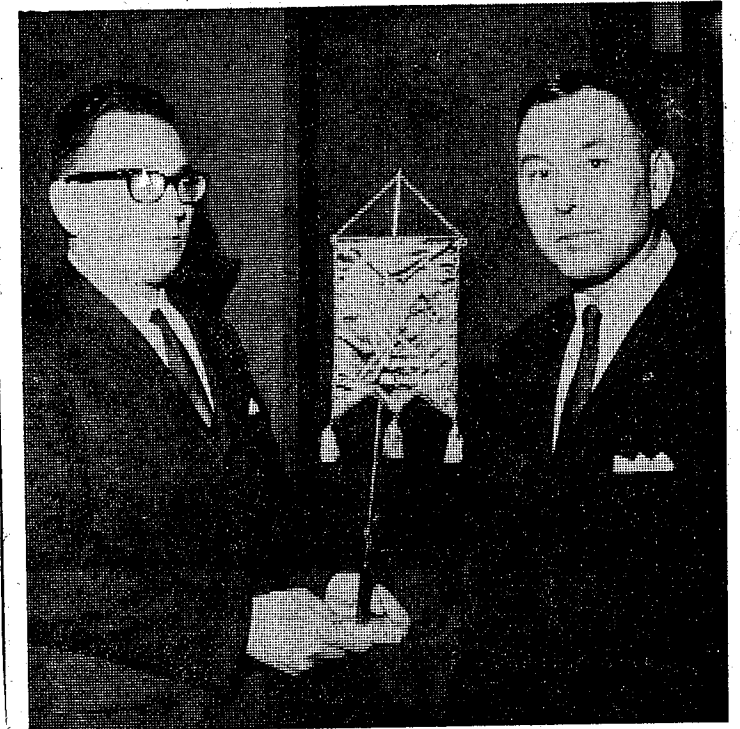
1921 rådde stor arbetslöshet i landet. Avdelningen fick då en framställning från arbetsgivaren — avdelningen hade då blivit så pass erkänd att bolaget kunde ta en kontakt — att man skulle gå med på att ta bort det s. k. dyrtidstillägget, som utgick på lönerna senaste åren, och dessutom gick på en 25-procentig reduktion av alla arbetspriser. Frågan behandlades på ett möte i november, det var 10 medlemmar på mötet, man insåg att det var bättre att ha arbete även om det var mot lägre förtjänst än att gå arbetslös och med rösterna 8—2 gick arbetarna med på den kraftiga lönereduceringen!

1925 blev ett märkesår när det gäller medlemssiffran, från 11 vid årets början steg siffran till 47. Det året fick man också semester genom avtal och ett riksavtal för alla gruvorna utom Grängesberg. De följande åren fick man vara med om både blockader och lockouter. Och att samarbetet inte var det bästa med arbetsgivarsidan framgick väl av att man 1930 påtalade en del direkt avtalsstridiga förhållanden men arbetsgivaren svarade inte alls på det utan nonchalerade avdelningen totalt.

Under de första 30 åren utbetalades till avdelningsmedlemmar 65.000 kr i konfliktunderstöd och 8.500 kr i arbetslöshetsunderstöd.

De senaste 15 åren har det skett mycket, man har blivit accepterad på ett helt annat sätt av arbetsgivaren, som också insett värdet av att ha en organisation att förhandla med och samarbeta med.

Carlsson omtalade sedan att under de 60 åren har det varit endast nio ordförande vilket pekar på att det varit folk som trivts med uppdraget och inte bara hoppat av direkt. (Själv har han längst tiden bland de nio med nära 15 år med ordförandeklubban). Högsta medlemsantalet var 1932 med 134,

Ombudsman Anders Stendalen t. v. överlämnar Svenska Gruvindustriarbetareförbundets bordstandar till den jubilerande avdelningen och dess ordförande Gunnar Mårtensson

Förbundsgåva till studier

När det var dags för "Gästerna har ordet" inledde ombudsman Anders Stendalen, Grängesberg, och framförde Svenska Gruvindustriarbetareförbundets tack och gratulationer till den jubilerande avdelningen. — Man fylls av beundran och tacksamhet över pionjärernas arbete när man hört hur de haft det. De hade inte bara att brottas med oförståndet från arbetsgivarens sida, okunnighet och oförstånd i de egna leden var nästan lika stora problem, sade han och berättade sedan de mellansvenska gruvornas läge idag, hur sju gruvor lagt ned eller håller på att lägga ned 1966—67, hur antalet gruvarbetare i mellan-Sverige minskat från 6.100 till 4.200 1966 och i år sjunker ytterligare 20 procent men att man nu tror sig ha nått botten och de förändringar som kan följa istället blir i positiv riktning.

Han nämnde om de malmavslut som gjorts i dagarna, samt övergick till gratulationerna och överlämnade dels förbundets bordstandar samt en gåva på 400 kr att användas till studieverksamhet bland avdelningsmedlemmarna. Han överlämnade också blomster till fru Hilda Carlsson, förre ordförandens maka, som släppt till Carlsson

så mycket organisationsarbete under 15 år och dessutom nu stod som "matnamn" i köket för den följande supén. Gottfrid Persson hyllade 60-åringen från soc. dem. arbetarkommunen, Johan Ahlström från pensionärsföreningen, Einar Haag från folkdanslaget och de överlämnade blommor, Bengt Ek från Saxdalens IF med en ordförandeportfölj och Nils Jakobsson från Saxdalens Folkets Hus med en ordförandeklubba och så utbringades också leve för jubilarerna. Gunnar Mårtensson tackade för alla gåvor och vackra tal och så övergick man till supén. Lundgrens kapell underhöll med musik och svarade också för musiken till den följande dansen.

Jison

SAXDALS-OTUR I PREMIÄREN

67 FÖRLUST BORDE VARIT SEGER

Saxdalen förlorade med uddamålet 1-2 (0-1) i sin urpremiär i div IV hemma på Furulidens fina gräsplan på söndagen. Även om man hade publiken, 221 betalande, med sig sak-

Hemmalaget startade mycket optimistiskt och höll gästteamet, Falu BS, i ett järngrepp under den första tjugominutersperioden. När Falun i den 24:e min gjorde 0-1 genom centern Lennart Stenberg var det i högsta grad oförtjänt. Stenberg fick en löpboll och sprang ifrån en försvarare innan han satte lädret i målvaktens vänstra gavel.

Nu gick inte SIF ned för räkning även om medicinen var besk. Visserligen fick Falun igång ett bättre spel varvid tillställningen blev jämnare ett tag men mot slutet av halvleken rev Saxdalen åt sig initiativet igen och hade flera fina chanser.

I den 30:e minuten hettade det som värst framför Christer Sten-

i Falu-buren men med massor av tur (bl a rann en boll efter mållinjen) kombinerat med oförmåga från SIF-anfallet behövde inte keepern vittja nätet.

Andra halvleken hade knappast mer än börjat när gästerna kunde höja armarna mot skyn igen. Redan i första anfallet gjorde man nämligen 0-2. Hi Lennart Bodare bokfördes för målet.

Reduceringsmålet kom i 15:e min på en frispark som vh Rolf Persson otagbart slog in i krysset. När en kvart återstod gick försvararna Åke Larsson och Kjell Jansson upp i anfallet i stället för Kjell Karlsson och Sune Asph. Jakobsson blev i samma veva ytterspringare. Kedjan blev

nade man stödet från Fru Fortuna, för sällan har ett lag haft så mycket av spelet och ändå förlorat.

därigenom slagkraftigare och pressade stort. Tillfälligen radade också upp sig, som dessvärre inte resulterade.

Omvända siffror hade bättre speglat skeendet. Nykomlingen Saxdalen kom ifrån hemmapremiären med heder. Anfallet ändades vilja och gjorde som helhet en bra insats men ser man på forwards var för sig blir betyget sämre.

Jan-Olov Jakobsson i mitten gjorde ingen lucka. Inte heller inrarna gjorde någon succé. Hi Bror Bergkvist blev en klar besvikelse och nyförvärvet Sune Asph kom också bort. Kjell Karlsson på högeryttern är hård i kroppen och snabb. Han glimtrade till ibland och åstadkom mera än yt-

terkamraten Sören Andersson.

Försvaret har en fin och stabil halvbackstrio. Ytterhalvorna Åke Larsson och Rolf Persson skötte sina åligganden utan anmärkning. Extraplus för Rolf. Centerhalven Håkan Andersson förtjänar också beröm.

Falun hade vad Saxdalen saknade — förmågan att göra något av bollarna. Dessutom var frontlinjen mycket farlig genom anfallsmännens snabbhet. Lennart Utenberg agerade framskjuten mittfältsman och var en ständig oroskälla för försvaret. Försvärsbilden dominerades av vh Åke Persson. Högervingen Lars Nilsson och Lars Bodare var närmast de bästa.

Toja

SERIETABELLER

— Div IV Dalarna —

Falun—Vansbro	3—1
Hulån—Leksand	0—3
IFK Ludvika—Sollerön	2—1
Nusnäs—Våmhus	2—6
Nyhammar—Ludvika FFI	3—5
Säter—Heros	6—2

Leksand	22	14	5	3	53-24	33
Falu BS	22	12	7	3	45-21	31
Nyhammar	22	11	3	8	48-28	25
Ludvika FFI	22	10	4	8	39-39	24
IFK Ludv	22	9	6	7	35-35	24
Säter	22	8	7	7	46-36	23
Sollerön	22	9	5	8	36-33	23
Nusnäs	22	9	2	11	32-43	20
Våmhus	22	8	2	12	41-52	18
Hulån	22	6	5	11	31-45	17
Vansbro	22	6	3	13	28-50	15
Heros	22	2	7	13	38-66	11

— Div V Södra Dalarna —

Avesta AIK B—Brage B inst.	3—3
Håksberg—CRU	3—3
Långshyttan—St Skedvi	0—4
Saxdalen—Krylbo	3—2
Söderbärke—Avesta IF	2—3
Ulfshyttan—Östansbo	3—4

Krylbo	22	19	0	3	85-43	38
Av AIK B	21	15	3	3	70-36	33
Avesta IF	22	13	2	7	69-45	28
Brage B	20	12	2	6	54-27	26
Saxdalen	22	13	0	9	61-50	26
CRU	22	8	4	10	34-28	20
Söderbärke	22	8	2	12	52-59	18
Långshyttan	22	6	5	11	38-59	17
Östansbo	21	7	2	12	44-54	16
Ulfshyttan	22	7	2	13	33-57	16
St Skedvi	22	5	2	15	41-76	12
Håksberg	22	4	2	16	31-70	10

Saxdalen luggade Krylbo 1967. på segern i serieepilog

Saxdalen lurade seriesegrarna i division 5, Krylbo IF, på båda poängen vid lördagens serieepilog på Furuliden i Saxdalen. Slutresultatet blev 3-2, som också var halvtidsresultat. Matchen saknade betydelse för Krylbo, som redan före avspark var klara för uppflyttning. Laget verkade dock på en del platser vara ganska sårbart, och mycket av skärpning måste till för att laget skall komma till fyran för att stanna.

Krylbo tog ledningen efter en hörna i den 4:e minuten genom vi Eivar Paulsson. I den 15:e minuten kvitterade Saxdalen på straff otagbart inskjuten av Rolf Persson. Fem minuter senare gav Håkan Andersson Saxdalen ledningen med 2-1, fint framspelat av Kjell Karlsson. Saxdalsförsvaret blev helt överspelat när Krylbo i den 26:e minuten kvitterade till 2-2. Målskytt var återigen Eivar Paulsson. När en minut återstod av första halvlek fick Kjell Karlsson, i Saxdalskedjan, en boll från Jan-Olov Jakobsson, som han med ett välplacerat skott sköt i mål. Halvtidsresultatet 3-2 var rättvist då Saxdalen dominerat större delen av tiden och särskilt de första 25 minuterna hade dom ett markant spelövertag. Andra halvlek blev Krylbos, spelmässigt, men spelarna var alltför ineffektiva framför mål för att kunna ändra på resultatet.

Spelmässigt underlägsna, men med farliga kontringar, var dock Saxdalen vid ett flertal tillfällen nära att öka sin ledning. Bäst hos hemmalaget var i kedjan Kjell Karlsson, som hade en lyckad dag. Krylboiterna, som mest höll till ute på plan, oroade inte Saxdalsförsvaret nämnvärt. Rolf Persson höjde sig dock över de andra.

Grattis till en fin säsong, med dom orden har just Rolf Persson, kapten i Saxdalen, överlämnat blommor till Krylbos dito Åke Lund. Domaren Bengt Hammarström väntar att få blåsa till spel.

Saxdalens Rolf Persson reducerar till 1-2 på frispark. Bollen i krysset utom räckhåll för målvakten Christer Sten.

Väg i Saxdalen skall beläggas

Andelsägarna i Saxdalen—Abborrbergs vägsamfällighet var i lördags samlade till extra möte i Folkets Hus i Saxdalen. Mötesförhandlingarna leddes av ingenjör Gösta Wilhelmsson.

Inom vägsamfällighetens styrelse har man diskuterat frågan om istandsättning och beläggning av sektion 1 inom samfällighetens vägnät, nämligen den 3 km långa sträckan mellan Saxdalen och Långfallsgruvan. Vid det extra möte som nu anordnades beslöts att man skulle söka statligt och kommunalt bidrag för ändamålet och ordf gavs i uppdrag att svara för ansökningshandlingar.

Dödsolycka i Saxberget

Föll 40 m i schakt

SAXDALEN (DD). Under egendomliga former omkom i torsdags kväll gruvarbetaren Leif Hasse Sänkas, 24 år, i Saxbergsgruvan. Han arbetade på 385-metersnivån och råkade under arbete med att tömma en skyttelvagn på sitt innehåll i ett stört schakt av hittills outredd anledning falla ner i det ca 40 meter djupa schaktet. Döden torde ha varit omedelbar. När olyckan upptäcktes fann man skyttelvagnen stälpt över stört schaktet, där den vilade på de skyddande järnbalkarna, medan Sänkas var försvunnen. Han arbetade ensam på platsen, varför inga vittnen finns till händelsen. Olyckan upptäcktes kl. 21.40 av förman Vilhelm Dohse, som genast slog larm. Räddningsarbetet blev emellertid mycket komplicerat och först efter sju timmar eller vid 4-tiden på fredagsmorgonen hade man fått upp den omkomne. Han återfanns liggande ovanpå malmmassan utan några direkt yttre skador. Skyddshjälmen hade han fortfarande på sig. Ett järnspett hade han dragit med sig i fallet.

Forts. på sid. 3

• Olycksplatsen 385 meter under jord. Gruvfogde Bengt Johansson och skyddsombudet Mats Andersson, vilka deltog i undersökningen på fredagseftermiddagen, var liksom övriga i utredningskommittén mycket förvånade över det inträffade. Infällda bilden: förman Vilhelm Dohse (t.v.) upptäckte olyckan kl. 21.40 och den omkomnes arbetskamrat.

Onsdagen den 8 mars 1967 ★ EXPRESSEN

48 år och i mål bland de främsta

SMEDJEBACKEN (Expres- sen). Den sista Vasaloppsrapporten för i år handlar om Knut Söderman, 48 år (!) och trafikförman i Smedjebacken. Han åkte de 85 kilometerna från Sälen till Mora för 26:e gången och överraskade alla — inte minst sig själv — med att bli 74:e man. Tid: 5.58.21.

— Nej, det trodde jag inte, säger han om sig själv. Inte med bara 72 träningsmil i benen. I fjol blev jag 140:e man i prislstan, då hade jag trä-

Assar Rönnlund, skidkungen som hela tiden låg i täten och inte hade en massa "turister" att slåss med i spåret.

Det var just vad Knut Söderman bekymrades av. Med startnummer 2648 stod han mitt i trängseln i andra ledet när startskottet smäll.

— Nu måste jag åka åtminstone ett Vasalopp till för vår nya klubb, säger han. Vasaloppsveteranen är styrelseledamot i Norrbärke Skidklubb

Bengt Emil Johnson erhöll 15.000 för "Gubbdrunkning"

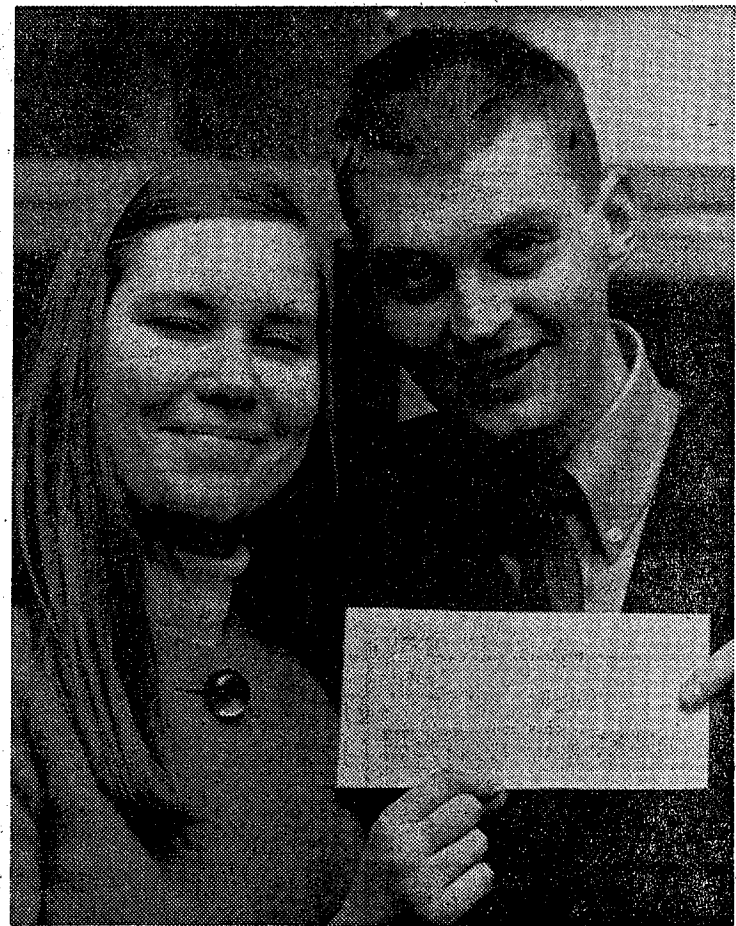
Bengt Emil Johnson, bördig från Saxdalen, men sedan kort tid bosatt i Stockholm, fick på onsdagen motta 1966 års Carl Emil Englund-pris på 15.000 kr. Priset utdelades för diktsamlingen "Gubbdrunkning". Överlämnandet skedde vid en ceremoni på ABF:s förbundsexpedition i Stockholm. Det är andra gången som Stiftelsen Litteraturfrämjandet — Boklotteriet delar ut prisen. Lars Forsell har tidigare belönats.

Juryen säger i sin motivering att man beslutat ge Bengt Emil Johnson priset för hans diktsamling "Gubbdrunkning", "där han i nära anslutning till tidigare samlingar genom en djärv lek med stoff och metoder, en musikalisk nerbrytning av den konventionella upplevelsen, attityden och frasen har berikat vårt lyriska språk".

Bengt Emil Johnson är som bekant verksam inom den s k konkreta poesin, en lek med ord, bokstäver och ljud utan informativ uppgift. De konkreta poeterna var för något år sedan församlade i Grängesberg för att "sparka boll". Den saxdalsbördige poeten debuterade 1963 med "Hyllningarna" och kom året därpå med "Essäer om bror Barsk". Under fjolåret kom så "Gubbdrunkning". Bengt Emil Johnson lär dock under våren komma ut med en ny bok "Släpkoppel med vida världen", som skall innehålla dikter avsedda att läsas.

"Gubbdrunkning" är en diktsamling där även ljud framföres på en grammofoonskiva. I den ljudkören medverkar Johnsons fru Agneta samt saxdalsbördige Lars Persson.

Bengt Emil Johnson är utbildad pianist och spelade tidigare klassisk musik. Sedan tioåret är tillbaka utbildar han sig hos avantgardistiske kompositören Knut Wiggen, som är verksam på ra-

Pristagaren Bengt Emil Johnson ses här tillsammans med hustrun Agneta och checken på 15.000 kr.

dion. Bengt Emil Johnson har även ett vikariat för närvarande på radions musikavdelning.

Med tanke på att saxdalsbon Bengt Emil Johnson nu vann Carl Emil Englund-priset kan det vara av intresse att nämna att Englund även var grängärdebo av börd. Han var född 1903 vid Norsån i

Grängärde. Någon längre tids anknytning hade han dock inte med grängärdebygden utan flyttade redan som ettåring till Alf- ta i Hälsingland. Carl Emil Englund var själv diktare men gjorde sig främst uppmärksam som ledare för Boklotteriet. Han dog den 19 december 1964.